විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයින්ගේ බාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සහභාගීත්වය

ඩබ්.එච්. ශානිකා ප්‍රියදර්ශනී[1]

සංක්ෂේපය

පුද්ගල පරිපූර්ණත්වයට අත්‍යවශ්‍යය වන්නා වූ දැනුම කුසලතා ආකල්පවලින් සපිරුණු මිනිසෙක් බිහිකිරීම විශ්වවිද්‍යාලයක ප්‍රධාන කාර්යභාර්යයි. එහිදී බාහිර ක්‍රියාකාරකම් වැදගත් වන අතර විද්‍යාර්ථීන් ලෙස බාහිර ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගී වීම පිළිබඳ විවිධ විවේචන තිබේ. දැනුම ගවේෂණය සඳහා බාහිර ක්‍රියාකාරකම් අත්‍යවශ්‍ය වුවද බහුතර සිසුන් ඒ සඳහා යොමුවීමට රුචිකත්වයක් නොදක්වයි. ඒ අනුව විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් බාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා යොමු නොවන්නේ ඇයිද යන්න අධ්‍යයන ගැටලුව වී ඇත. ඒ සඳහා බලපා ඇති සාධක හඳුනා ගැනීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූඛ්‍ය අරමුණයි. අධ්‍යයනය සඳහා කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ විද්‍යා, වාණිජ, කලා යන පීඨවලින් ස්ථරායන නියැදීමෙන් තෝරාගත් 20 ක නියැදියක් සඳහා ප්‍රශ්නාවලියක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් දත්ත රැස්කිරීම සිදුකළ අතර විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රධාන ලෙස පවතින ක්‍රියාකාරකම් කිහිපයක් පමණක් වෙත මෙහිදී අවධානය යොමුකරන ලදී. මෙම පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය තුළ ඉස්මතු වූ කරුණක් වන්නේ පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන කාලය තුළ බොහෝ විද්‍යාර්ථීන් විවිධ බාහිර ක්‍රියාකාරකම්වලට සහභාගී වුවද විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයට පිවිසීමත් සමඟම ක්‍රියාකාරකම් නතර වී ඇති බවයි. එයට හේතු ලෙස ඉදිරිපත් වූයේ දේශන වාර ගණන වැඩිවීමත් පැවරුම් ආදී කටයුතු සමග බාහිර ක්‍රියාකරකම් සඳහා සහභාගී වීමට කාලය කලමනාකරණය කර ගැනීමට පවතින අපහසුතාවයයි. නමුත් බාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සහභාගී වන අතලොස්සක් විද්‍යාර්ථීන්ට අනුව ඔවුන් කාලය මනා ලෙස කලමනාකරණය කරගෙන ඇති අතර ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනයටද ඉන් කිසිදු බලපෑමක් වී නොමැති බවත් අනාවරණය විය. මේ අනුව කාල කලමනාකරණය කරනොගැනීම හේතුවෙන් බොහෝ විද්‍යාර්ථීන්ගේ බාහිර ක්‍රියාකරකම් අවස්ථා මඟ හැරීයන බවට මෙම පර්යේෂණය තුළින් නිගමනය කළ හැකි අතර පරිපූර්ණ පුද්ගලයෙක් ලෙස මහා සමාජයට පිවිසීමට නම් කාලය මැනවින් සංවිධානය කර මඟහැරී යන අවස්ථා ලබා ගත යුතු බව දැක්විය හැකිය.

මූඛ්‍ය පද : *විද්‍යාර්ථීන්, ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම්, සහභාගිත්වය*

[1] ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) සමාජ සංඛ්‍යානය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
shanikapriyadarshaniwalpola@gmail.com